

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at tage de første skridt. Jeg mener altså stadig væk, kunsthåndværket skal være under kunstfonden.

Så skal jeg blot sige til hr. Per Dich, at for mig er det også afgørende, at alt, hvad vi laver af kulturlovgivning i de kommende år, får en decentraliserende virkning, ikke bare i geografisk henseende, men også på den måde, at det ikke bare er en lille kulturelite, der sidder og afgør det hele. Et bredere forum bør afgøre, hvordan hele kulturudviklingen skal være.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kunstmuseer.

(Lovforslaget (nr. 65) findes i tillæg A. sp. 1793, fremsættelsen i tidenden sp. 361).

Første næstformand (Grete Hækkerup): Sammen med denne sag foretages den sidste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til kulturhistoriske museer.

(Lovforslaget (nr. 66) findes i tillæg A. sp. 1797, fremsættelsen i tidenden sp. 363).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Birte Weiss: Da museumslovene sidst var til behandling for 1½ år siden, var der i folketingsudvalget almindelig enighed om, at det ville være på sin plads med en dyberegående undersøgelse af museernes opgaver, struktur og økonomiske grundlag. Derfor opfordredes kulturministeren til at nedsætte

et udvalg, der med kritiske øjne skulle se på museerne. Udvalget arbejder stadig væk og vil efter ministerens oplysninger afgive betænkning til sommer. Kulturministeren har fundet det rigtigt at udskyde en revision af museernes tilskudsbestemmelser, så længe udvalget arbejder, og det kan jeg i og for sig kun erklære mig enig i. Der er nemlig det særlige ved dette udvalg, at det bryder med det gængse princip om, at man skal høre til fagets ypperste for at blive opfordret til at være med. Her har man til en vis grad gjort det modsatte. Foruden fagfolk er der nogle mennesker med, hvis største kvalifikation i denne forbindelse er en sund kritisk sans, mennesker, som mener, at det er dødens pølse at gå på museer, i hvert fald som de fungerer i øjeblikket.

Når jeg specielt fremhæver udvalgets sammensætning, er det, fordi vi i sommer på baggrund af nogle udtalelser af formanden for Kommunernes Landsforening, borgmester Henning Rasmussen, havde en offentlig debat om ministeriernes rådgivere. Han sagde, at de ofte er forkert valgt, fordi de qua deres ekspertise i for høj grad solidariserer sig med den sag, de er sat til at rådgive om. Med den blanding, vi har i det nu nedsatte museumsudvalg, er man i hvert fald ude over den fare. Der er med andre ord grund til at se hen til udvalgets betænkning. Når kulturministeren har studeret den, vil der formentlig og forhåbentlig komme et dyberegående forslag om en ændring af museernes tilskudsordninger.

Den anden grund til at udskyde revisionen er de almindelige sparebetræbelser. Det er ganske vist ikke kæmpebeløb, en ajourføring af tilskuddene ville koste, maksimalt 341.000 kr. står der i den skriftlige fremsættelsestale. Regeringen og økonomiministerens mener imidlertid, at spareviljen ikke bare skal omfatte de store rivende udgiftsstrømme, men også de små upåagtede bække. Man må imidlertid være klar over, at mindre museer i det kommende år kan komme i økonomiske vanskeligheder. Jeg vil derfor opfordre ministeren til at være imødekommende, hvis nogle stykker af dem skulle henvende sig og klage deres nød.

Da der, jævnfør det, jeg sagde før, er andre og saglige grunde til at vente til næste år med at gøre noget alvorligt ved

[Birte Weiss.]

sagen, kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale en velvillig behandling af lovforslaget.

Ellen Strange Petersen: Ministeren for kulturelle anliggender har foreslået, at revisionen af såvel loven om statstilskud til kunstmuseer som loven om statstilskud til kulturhistoriske museer udskydes endnu et år. For begge lovforslags vedkommende anfører ministeren, at en af grundene til, at han ønsker revisionen udsat, er, at riget fattes penge, en anden, at opgavefordelingen mellem stat og kommune endnu ikke er afklaret, og for det tredje, at der efter ønske fra det folketingsudvalg, der sidst arbejdede med museumsproblemerne, er nedsat et udvalg for de to museumsområder, og dette udvalg ventes først at afgive betænkning næste sommer.

Det konservative folkeparti har ved de senere behandlinger af museumslovene anbefalet, at man stilede imod en gennemgribende revision af disse, så man ikke hvert eller hvert andet år i folketinget skulle tage stilling til eventuelle procentvise forhøjelser af statens tilskud, og vi har ønsket, at der blev nedsat udvalg til at undersøge museernes opgaver og struktur og komme med forslag til nyordninger. Jeg skal ikke gentage de forbedringer, vi har ønsket, det er jo ikke så længe siden, vi havde en drøftelse af disse ting. Vi må naturligvis bøje os for, at det udvalg, som ministeren har nedsat, ikke er blevet færdig; men jeg vil gerne foreslå, at ministerens lovforslag om udskydelse af revisionen kommer til behandling i folketingets kulturudvalg, så vi får mulighed for at erfare, hvor langt udvalget er kommet, og i hvilken retning bestræbelserne på nyordningen nu går. Jeg vil også gerne spørge ministeren, om han regner med, at byrdefordelingen mellem stat og kommuner vil være afklaret til næste folketingssamling, og hvis ikke, hvilken indflydelse det da kan have på revisionen af museumslovene.

Da folketinget i 1971 sidst regulerede statstilskuddene til de museer, der er omfattet af de to museumslove, blev basisåret for beregningen af tilskuddene flyttet 2 år frem, så det blev 1969-70, der dannede grundlag. Det blev fastsat i lovene, at disse

skulle til revision igen i indeværende folketingsår. I bemærkningerne til lovforslagene siges det, at formålet med denne revisionsbestemmelse principalt har været, at basisåret skulle flyttes 1 eller 2 år frem alt efter den stedfundne pris- og lønudvikling. Alle må erkende, at det er en besværlig form for pristalsregulering, og ved den forventede store revision skulle der gerne skabes et smidigere system. Her kan vi altså sige helt det samme, som blev sagt under det foregående lovforslag, men denne gang i modsætning til før, fremgår det af ministerens forslag, er der altså ikke penge til regulering hverken ved flytning af basisåret 1 år eller 2 år. Det er ellers så pænt beregnet i bemærkningerne til lovforslaget, hvad det ville koste, hvis man gennemførte en regulering som den, man fik under den borgerlige regering. For kunstmuseerne drejer det sig om en merudgift på 150.000 kr., hvis man tager 1 år, og 340.000 kr., hvis det skulle være 2 år. For de kulturhistoriske museer er de tilsvarende tal 624.000 kr. og 1,8 mill. kr.

I det konservative folkeparti erkender vi nødvendigheden af, at staten, som situationen har udviklet sig, må spare, men jeg vil gerne have lov at sige, at den måde, der foreslås her, forekommer mig at være noget primitiv, noget forenklet, og jeg vil gerne bede ministeren oplyse, hvordan han har tænkt sig at museerne skal indrette sig med den nedskæring, der i virkeligheden er tale om. Regner man med, at kommunerne vil komme de vanskeligt stillede museer til hjælp, eller venter man, at museerne selv nedskærer deres aktiviteter?

Jeg er fuldstændig klar over, at ministeren selv er positivt indstillet over for museerne. Jeg husker tydeligt, at det var ministeren, der var ordfører for socialdemokratiet, da vi sidst drøftede museerne, og da havde ministeren en række gode, positive forslag, der jo ikke var gratis alle sammen, men jeg mener, at vi i folketingsudvalget må kunne få et samlet overblik over de statsstøttede museers økonomiske situation, og vi vil i mit parti med interesse deltage i udvalgsarbejdet, hvor vi vel også får lejlighed til at høre museumsfolks vurdering af formen for statsstøtte.

Mette Madsen: Lovene om statstilskud til kunstmuseer og kulturhistoriske museer

[Mette Madsen.]

indeholder jo en bestemmelse om, at der i indeværende folketingsår fremsættes forslag til revision af satsene i lovens primære tilskudsbestemmelse. Grunden til denne revisionsbestemmelse er, at statens driftstilskud til museerne ikke er pristalsreguleret, og at man derfor med relativt korte intervaller må rykke det basisår, der bestemmer størrelsen af statens tilskud. Dette har man også gjort, sidste gang i folketingsåret 1970-71, da man ændrede basisåret fra 1967-68 til 1969-70. Den pågældende lov har efter venstres opfattelse realiseret nogle meget vigtige kulturpolitiske principper, idet den har virket som et bidrag til den decentralisering, der må anses for så ønskelig også i kulturpolitikken.

At den nuværende kulturminister i udpræget grad går ind for denne decentraliseringspolitik, har vi hilst med megen glæde og tilfredshed, men det forekommer mig, at kulturministeren med nærværende lovforslag til en vis grad saboterer sine egne kulturpolitiske intentioner. Da ministeren delvis begrundet nærværende lovforslag med sparebestrebelse, synes jeg, vi et øjeblik skal se på tallene.

En flytning af basisåret 1 år, altså til 1970-71, vil for kunstmuseerne medføre en stigning på 150.000 kr. og for de kulturhistoriske museer en stigning på 624.000 kr., altså i alt 774.000 kr. Ved at rykke basisåret 2 år frem, til 1971-72, er tallene henholdsvis 341.000 kr. og 1,8 mill. kr., altså i alt 2,14 mill. kr. Det sidste tal kan dog kun ansættes omtrentligt, da det indsendte regnskabsmateriale for 1971-72 endnu frembyder nogen usikkerhed.

Det er klart, at vi fra venstres side altid ser positivt på spareforslag, også dette, men jeg vil dog gerne spørge ministeren, om han har gjort sig klart, at en række mindre museer ved dette lovforslag vil komme i klemme, fordi der fra museernes side har været al mulig grund til at tro, at basisåret ville blive flyttet i år, og at man derfor allerede har budgetteret med de beløb, som dette ville give de pågældende museer.

I disse år, hvor mange mindre byer kæmper for at finde et ståsted, er den aktivitet, der udgår fra de lokale museer, meget vigtig. Jeg tænker især på problemerne omkring

bybevaring, men også på formidlingen af det kunst- og kulturhistoriske materiale til børn og voksne.

I bemærkningerne til nærværende lovforslag står der til sidst, at der i næste folketingssamling vil blive fremsat et helt nyt forslag til revision af museumslovgivningen, når et udvalg, der er nedsat med henblik på en sådan revision, i sommeren 1973 har afgivet betænkning, og det er ministerens anden begrundelse for at udsætte revisionen af museumsloven. Vi ser fra venstres side gerne en yderligere forbedring af forholdene for museerne, men jeg vil gerne understrege, at så længe loven af 1969 endnu er gældende, og som den hidtil har været praktiseret, har museumsfolkene al mulig grund til at budgettere og tilrettelægge deres arbejde efter dens bogstav. Jeg finder det derfor meget vigtigt, at vi under udvalgsarbejdet finder ud af, hvordan udsættelsen af en flytning af basisåret som foreslået i nærværende lovforslag vil komme til at virke for museerne rundt omkring i landet, navnlig de mindre museer, for det er enormt, hvad disse lokal-museer betyder for deres egn. Derfor vil venstre i forbindelse med dette lovforslag se positivt på eventuelle hjælpeforanstaltninger til museer, der som følge af lovforslaget vil blive tvunget til at foretage indskrænkninger i deres aktivitet, indskrænkninger, der vil skade det kulturpolitiske decentraliseringsprincip, der ligger til grund for den nugældende museumslovgivning.

Meta Ditzel: Som det fremgår af de tidligere udtalelser indlæg, drejer lovforslagene sig om udsættelse af revisionen af de to museumslove et år, fordi en revision vil betyde forøgede udgifter for staten. I en tid, hvor vi må erkende at en finanspolitisk stramning er nødvendig, er vi naturligvis forpligtet til at holde igen på udgifterne — dog ikke uden at undersøge konsekvenserne, hvad der nok også i dette tilfælde kan være grund til.

Et andet argument er som nævnt, at et siddende udvalg arbejder med en nyordning af museernes struktur og økonomiske grundlag, og det kan rent umiddelbart synes hensigtsmæssigt at vente med revisionen, til det udvalg er kommet med sin betænkning. Men da tilskuddet til museerne ikke er pris-

[Meta Ditzel.]

talsreguleret, vil det være meget uheldigt, hvis en udsættelse af revisionen betyder, at det såkaldte basisår ikke flyttes.

Med de sidste museumslove er der skabt bedre udviklingsmuligheder for museerne, så de i langt højere grad end tidligere er ved at gå ind i folks bevidsthed som en meget væsentlig del af vort kulturliv, ikke blot som opbevaringssteder for historiske fortdsminder eller afdøde kunstneres arbejder, men som kulturhuse, hvorfra kulturformidlere, kulturhistorisk kyndige og kunstkyndige ledere og medarbejdere, i nogle tilfælde også pædagogiske medarbejdere, gør et stort arbejde for at komme i kontakt med befolkningen. Det sker ved forskellige arrangementer, særudstillinger på stedet, udstillinger af nyere kunst, undertiden udenlandsk kunst og kunsthåndværk, og der holdes foredrag eller sendes vandretstillinger ud med kunst eller materiale til særudstillinger af kulturhistorisk art.

Nu har adskillige museer lagt budget i forventning om, at et større stedligt tilskud ville afføde et tilsvarende større tilskud fra staten, idet det i bemærkningerne i forbindelse med den sidste lovændring hed, at lovene skulle forelægges til revision i 1972-73 med henblik på ændring af tilskudssatserne. En række museer, særlig i Nordvestjylland, vil komme ud for økonomiske vanskeligheder, ikke mindst de museer, der i tillid til større tilskud har ansat museumsinspektører i dette år.

I øvrigt kan der være grund til at minde om, at museernes næste verdenskongres efter indbydelse af Danske Museers Fællesråd skal afholdes i Danmark i sommeren 1974 med faglige møder ud over hele landet. Man venter 800-1.000 museumsfolk fra alverdens lande. De skal drøfte fælles anliggender og se, hvad danske museer kan byde på. Der vil i den forbindelse naturligvis blive arrangementer af forskellig art; der bliver tale om særudstillinger, nye permanente udstillinger, nye museer, alt sammen noget, der også vil komme den danske befolkning til gode. Man har f. eks. planer om at vise, hvordan man i en naturpark kan opbygge mindre museer, og et sted arbejder man med oprettelse af et forskningscenter af naturhistorisk art i et større naturområde.

Jeg er bange for, at en udsættelse af den

påtænkte revision vil virke hæmmende på den grøde, den aktivitet, der nu udfoldes rundt om på museerne. I betragtning af det voksende kulturformidlingsarbejde, der er kommet i gang, er det et spørgsmål, om det ikke vil vise sig at være kortsigtet at spare en sum på 700.000-800.000 kr. ved at udsætte flytningen af basisåret.

Under behandlingen af museumslovene sidst viste ministeren stor interesse for spørgsmålet om, hvordan tre væsentlige hovedkrav til museumsvirksomheden skal opfyldes, nemlig følgende: at være en studie-samling for kunsthistorikere, at være en inspiration for kunstnere og at være en kilde til en rigere hverdag for os andre.

Jeg synes, dette måske kan give mig et berettiget håb om, at ministeren endnu en gang vil overveje muligheden for på anden måde at give museerne kompensation for den pristalsregulering, de går glip af, hvis det er helt umuligt at flytte basisåret.

Fra mit parti deltager vi gerne i en behandling af det foreliggende problem, og jeg håber, at vi under behandlingen vil kunne støtte en positiv løsning af det problem, jeg har peget på.

Per Dich: Med disse to lovforslag står vi igen over for en udskydelse af bebudede revisioner, og ministerens begrundelse for udskydelsen er den stedfindende finanspolitiske stramning.

Det kunne være fristende her at citere de ord, som socialdemokratiets ordfører, fru Bodil Koch, sagde til den daværende kulturminister, da lovene sidst, i 1969, blev behandlet i tinget, i anledning af at ministeren dengang havde sagt, at han ikke kunne udvide de økonomiske rammer for museerne mere af hensyn til de økonomiske restriktioner, som regeringen dengang havde pålagt alle ministerierne. Jeg skal lade være. Jeg er sikker på, at ministeren husker dem.

Men lad mig sige, at ligesom vi med stor interesse ser frem til revisionen af loven om Statens Kunsthåndværk, ser vi ud fra de samme synspunkter i høj grad frem til en revision af museumslovene.

Det er åbenbart, at hvis museerne skal opfylde de formidlende og aktiviserende missioner, som rettelig burde være museernes, er der brug for en endog meget stor udvidelse af deres aktivitet, også hvis man i

[For Dich.]

dag som mål for deres virke alene stillede, at de eksisterende samlinger skulle kunne udnyttes. En sådan aktivitet koster som bekendt penge. Der må jeg pege på, at selv om de lovforslag, vi har på bordet i dag, til en vis grad ajourførte de bevillinger, statens støtte til museerne indebærer — dog ikke de tab, disse reelt har haft på grund af pris- og lønudviklingen — så ville de ny bevillinger ikke give mulighed for den udvidelse af aktiviteterne, der er så stort behov for.

Jeg tror nok, jeg kan give fru Meta Ditzel ret, når hun siger, at det kan være en kortfristet besparelse, vi står over for her.

Vi håber, at det udvalg, der er nedsat for at undersøge museernes opgaver og struktur, hurtigt, og gerne hurtigere end bebudet af ministeren, kan afgive en betænkning, sådan at der i god tid vil blive mulighed for at gennemdrøfte disse forhold.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen): Også her kan jeg takke ordførerne for modtagelsen af lovforslagene.

Der har været rejst to problemer. Det første var økonomien, og jeg skal da villigt indrømme, at det kunne være rart at køre det igennem. Men et af de synspunkter, jeg fremførte, var, at det er en besparelse, der skal igennem.

Jeg er fuldt ud klar over, at der er problemer for de små museer; vi har også fra Dansk kulturhistorisk Museumsforening fået en henvendelse, der spørger, om man ikke, hvis man ikke kunne flytte basisåret, i hvert fald kunne give en eller anden rådighedssum, der kunne hjælpe de små museer, der virkelig er i vanskeligheder. Dertil kan jeg sige, uden at love noget som helst, at jeg er gået i forhandlinger med budgetministeriet, om der skulle være en eller anden kasse, man kunne støvsuge, sådan at man kunne klare de problemer. Hvor det virkelig er helt fatalt for disse museer, må vi gøre, hvad vi kan.

Det andet problem var det museumsudvalg, vi har nedsat, hvad vi jo var enige om i museumsudvalget i sin tid, da loven blev revideret. Jeg kan sige, at det var den 11. oktober sidste år, jeg fik det nuværende job, og den 3. november nedsatte vi det udvalg, som nu sidder og arbejder, bl. a. med den

målsætning, fru Meta Ditzel nævnede. Det skal se på, om den museumsstruktur, vi har, er rigtig, eller om der ikke er en hel række ting, der skal laves om, så de bliver mere udadvendte, mere formidlende, mere spændende end en lang række af de museer, vi har kendt hidtil, og om man gennem en strukturændring kan udnytte de midler, vi har, bedre end det sker i øjeblikket. Alle disse ting går ind i det kommissorium, som vi var enige om at give museumsudvalget.

Jeg vil sige til hr. Per Dich, at jeg ser gerne, arbejdet gøres meget hurtigt. Men det skal heller ikke gøres hurtigere, end at vi virkelig har et fornuftigt grundlag at tage stilling på, når vi kan komme i gang med det til næste folketingssamling, så vi forhåbentlig kan have en ny, god museumslov, når den store museums-kongres holdes i 1974.

Hermed sluttede forhandlingen

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 1. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov om forbud mod udførsel af visse værdipapirer m.m.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomsts-kat.

[Første næstformand.]

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Mødet hævet kl. 15.10.

13. møde.

Onsdag den 1. november kl. 13.

Formanden: Medlemmer af folketinget K. Helveg Petersen, Bilgrav-Nielsen, Meta Ditzel, Svend Haugaard, Ole Vig Jensen, Skovmand, Stinus og Valbak har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et fond til finansiering af særlige sikkerhedspolitiske initiativer.

Medlemmer af folketinget Guldberg, Juul-Madsen, Enggaard, Hartling, Kofod, Ninn-Hansen, Poul Schlüter og Stetter har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (K. Helveg Petersen): Jeg har herved den ære for folketinget at fremsætte *forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et fond til finansiering af særlige sikkerhedspolitiske initiativer.*

Som anført i bemærkningerne til forslaget svarer dette ganske til et forslag, der af de samme forslagsstillere fremsattes i sidste folketingsår. Jeg kan derfor om baggrunden for forslaget i det hele henvise til min fremsættelse af 15. marts 1972 (forhandlingerne 1971-72 sp. 3666).

Om forslaget's behandling i sidste folketingsår og om forslaget's nærmere indhold skal jeg henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Guldberg): Jeg skal herved tillade mig for folketinget at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om vurdering af landets faste ejendomme.*

Om lovforslagets indhold skal jeg tillade mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af **Holger Hansen** til undervisningsministeren:

„Vil ministeren oplyse, om der foreligger en aftale mellem økonomi- og budgetministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, og Danmarks Lærerforening om ansættelse af skoledirektører i kommuner med mere end 15.000 indbyggere, og i bekræftende fald, hvorledes en sådan aftale kan være i overensstemmelse med skolestyrelseslovens § 58, stk. 2?“

(Spm. nr. 28).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge pressemeddelelser har Danmarks Lærerforening mandag den 23. oktober 1972 erklæret blokade over for det kommunale skolevæsen i Vordingborg i anledning af, at Vordingborg kommune ikke nu har villet oprette en stilling som skoledirektør. Dette skridt fra Danmarks Lærerforenings side hævdes foretaget på basis af en aftale med økonomi- og budgetministeriet, lønnings- og pensionsdepartementet, hvilket giver anledning til at bede ministeren redegøre herfor.

Holger Hansen: Under forhandlingerne om skolestyrelsesloven her i folketinget blev spørgsmålet om kommunernes adgang til at ansætte skoledirektør drøftet, og udvalget var dengang af den opfattelse, at det måtte være et spørgsmål, som kommunerne selv skulle tage stilling til. Lovforslagets § 58, stk. 2, gav anledning til, at udvalget stillede følgende spørgsmål til ministeren: hvad er kriteriet for godkendelse af ansættelse af en skoledirektør, og så var der tilføjet i en klamme: større kommuner, som netop i stk. 2 var ordet, man skulle gå ud fra. Svaret var kort og klart: